

2010/02/06 - **Több állami támogatást kaptak a multik az eltelt évek alatt, mint amennyi adót és járulékot befizettek az államkasszába**

A nyugati pénzügyi tőke megtiltotta Antall Józsefnek, hogy az államadósságot a saját elképzelése szerint kezelje – állítja Bogár László. A közgazdász szerint hazánk – már a rendszerváltást megelőzően – egy globális és végtelenített adósságszivattyúnak, egy kifosztó szivattyúnak lett az áldozata.
„Antall Józsefet 1990 elején, amikor még nem volt miniszterelnök, de már látható volt, hogy ő lesz a soron következő kormány feje, számos alkalommal vitték el azokba a nyugat-európai pénzpiaci központokba (Frankfurt, Párizs, London), amelyek a világ pénzhatalmának európai centrumai voltak” – mondta Bogár László közgazdász az Echo Televízió Kiút többszemközt című műsorában. Bogár László szerint Antall Józsefnek alkalma nyílt mindenkivel találkozni, aki ebben a pénzhatalmi rendszerben számít. A kilencvenes év végén drámai hangú beszélgetésen mondta el Bogár Lászlónak azt, hogy mi történt ezeken a beszélgetéseken. A rendszerváltás első miniszterelnöke szerint egy globális vélemény hatalmi terrorja nyilatkozott meg a találkozókon.
„A bankárok udvariasan, de igen határozottan jelezték Antallnak, hogy mi az, amiről soha semmilyen körülmények között nem szabad beszélni. Nemcsak neki, de a kormányzati rendszer egyetlen tagjának sem” – mondta Bogár László, aki az Antall-kormányban politikai államtitkár volt.
A közgazdász szerint ilyen volt az adósság problémaköre, amely valójában egy negatív nemzeti vagyon. Tilos volt továbbá az adósság könnyítéséről vagy a fizetés átütemezésének akárcsak a lehetőségéről is beszélni. „Az ország népe logikusan számíthatott volna rá, hogy az adósságot eltörlik, vagy legalábbis felvetik ennek lehetőségét, mint ahogy ez Lengyelországban történt, ahol az adósság egyharmadát elengedték” – hangsúlyozta a közgazdász. Elmondta, hogy tilos volt arról is beszélni, hogy az ország egy végtelenített adósságszivattyúnak, egy kifosztó szivattyúnak az áldozata lett. Bogár László szerint arról végképp nem szabadott értekezni, hogy a hatvanas évek végén, a hetvenes évek elején hogyan és kik konstruálták meg azt a rendszert, amelynek nyomán az országot belehajszolták egy olyan adósságcsapdába, amelyből nem lehet kikecmeregni.
Antall Józsefnek azt is megtiltották, hogy a nemzeti vagyon kifejezést használja. A statisztikai évkönyvben 1989-ben szerepelt utoljára a nemzeti vagyon kifejezés. 1990-től – Antall József is ezt örökölte – már nem szerepelt ez a fogalom a statisztikai évkönyvben, amelyet a globális világképre hivatkozva szüntettek meg.
„Antallnak arról sem szabadott beszélnie a nyilvánosság előtt, hogy a hazánk területén ideiglenesen állomásozó multinacionális vállalatok – amelyek azóta letarolták a magyar

gazdaságot – milyen alkuval jönnek be Magyarországra. A legutóbbi időkig szigorúan tilos volt tudni, hogy mintegy hatezermilliárd forint nemzeti ajándékot (állami támogatást, adókedvezményt) kaptak ezek a vállalatok, többet, mint amennyi adót és járulékot befizettek az államkasszába" – mondta Bogár László. A közgazdász szerint a multik nemcsak ingyen használják a játéktereinket, de még nemzeti ajándékokban is részesülnek.
A sors fintora, hogy Soros György és Andrew Sarlos azt javasolta Antall Józsefnek, megvásárolják Magyarország adósságállományát, amely akkor huszonkétmilliárd dollárra rúgott. Ennek fejében a nemzeti vagyon legértékesebb darabjait kellett volna átadni az üzletembereknek. „Antall akkor azt válaszolta – nem szokott ilyen kifejezéseket mondani –, hogy ez kommunikálhatatlan, ezzel ő nem tud kiállni a magyar társadalom színe elé. Nem tudja elmondani, hogy a Nyugat, amelytől a felszabadításunkat vártuk, azzal kezdi a felszabadításunkat, hogy az adósságunk fejében elveszi a nemzeti vagyonunkat. A dolog tragédiája az, hogy eltelt húsz év, az adósságunk százmilliárd dollárral több, mint akkor volt, közben pedig eltűnt a nemzeti vagyon" – mondta a közgazdász, akinek az a véleménye, hogy rosszabb helyzetben vagyunk, mintha Antall József elfogadta volna Sarlos és Soros ajánlatát.
Bencze Izabella, a volt Kincstári Vagyoni Igazgatóság egykori vezérigazgató-helyettese szerint a fejlett demokráciákban az állami vagyon tíz és harminc százalék közötti arányt képvisel a magántulajdonnal szemben. „Magyarországon a szocializmusban kilencvennyolc százalék körül volt az állami tulajdon aránya. Felgyülemlett egy hatalmas vagyon, amelyet ha egy olyan típusú privatizációval értékesítettek volna, amely a bevételeket az államháztartásba vezeti be, az adósságokat ebből próbálja meg lefaragni, és senki nem lop el semmit, akkor ma Európa egyik leggazdagabb állama lehetnénk" – mondta Bencze Izabella. A jogász azt mondja, hazánkban a hivatalos kommunikáció szerint a reprivatizációt azért nem lehetett választani, mert annak költségeit a költségvetés és az állam teherbíró képessége nem viselte volna el.
Bogár László kijelentette, hogy a reprivatizáció, amelyet Csehországban megvalósítottak, számunkra tiltva volt.
„Trianon miatt volt globális parancs a reprivatizáció megtiltása. A környező országok könnyen reprivatizáltak abból a rabolt vagyonból, amelyet véres koncként Trianon után kaptak, s a magukénak tekintettek.
Ezt a Nyugat, a globális hatalmi rendszer is elismeri. Mi lett volna, ha Magyarországon visszavezetjük a történelmi reprivatizációt? A Nyugatnak kényes kérdésben kellett volna állást foglalni: legitim döntésnek ismeri-e el a trianoni békeszerződést. Ezt a Nyugat el akarta kerülni" – mondta Bogár László.
(Forrás: Wiedemann Tamás – Magyar Hírek)